

günden güne inhitat ve inhilâle doğru gittiğini gördüm. Ve bu teklifi kanuniyi yaptım. Bunda âmil olan doğrudan doğruya asker meslekine mensubiyetim dolayısıyla görebildiğim bir meseleyi Meclisi Âliye arz etmektir. Halbuki bâzı hatipler hukuk âmme noktai nazarından ve hukuku âmme kavaidine istinaden bir kanunun makabline şâmil olmaması noktasında ısrar ediyor ve gördüğüme nazaran temayülâtı umumiye de şimdi o noktada temerküz ediyor. (Bravo sesleri, alkışlar.) Evet hukuku âmmenin muhafazası noktai nazarından tecelli eden bu hissi, bu maksadı tebcil edebilirim. Fakat rica ederim efendiler ordu meselesi şayanı ihmal ve bir his meselesi değildir. Bu noktâ üzerinde ısrar edilse bile, bugünden itibaren yeni neşet edecekler hakkında takyidat yapmak mecburiyetindeyiz. Bir taraftan ordunun menafii namına rücu yapılırken diğer taraftan sureti katiyede ordunun menafii aliyesini de temin edecek esasatı vaz'etmek mecburiyetindeyiz. Bunu yapmazsak ordunun âtisini ben kendi hesabıma tehlikede görüyorum. Bu itibarla eski kanaatimde musırrım ve daima da musır kalacağım. Bu kararı ordu namına muvafık bulmuyorum. Yalnız temayülâtı umumiyeye tereüman olarak şunu arz ediyorum ki, eğer bu kanunun makabline âdemi-teşmilinde musır iseniz (Elbette sesleri.) her halde üçyüzkırk senesinden itibaren neşet edecekler hakkında ikinci maddenin fıkrai âhiresini tayyetmek ve ordunun âtisini temin etmek lâzımdır. Bunu da yapamazsanız efendiler ordunun istikbali namına hatırnak bir hata irtikâbetmiş olmaktadır. İyi düşünelim.

REFİK B. (Konya) — Reis Beyefendi söz benimdi, sıraya riayet edilmiyor.

REİS — Efendim katiyen biliyorum ki, Rauf Beyefendi benden söz aldılar.

AKÇURAOĞLU YUSUF B. (İstanbul) — Efendim listenizi bendeniz okudum. Evvelâ Refik Bey, Refik Beyden sonra da ben idim. Çok rica ederim böyle yanlışlık olmasın.

REFİK B. (Konya) — Evet mesele gayet sarıhtır. Makamı Riyasetin kemali bitarafî ile ifayı vazife etmesini temenni ederim.

ALİ SAİB B. (Kozan) — İlk celsede söz almıştık. O vakit Rauf Beyefendi burada yoktur.

RAUF B. (İstanbul) — Efendim benim kürsüye gelmekliğimin Muhterem Reis Beyefendi ile muhterem arkadaşlarım arasında bir münakaşayı

muhibolmasından müteessirim. Makamı Riyasetin hiç şüphe yoktur ki, vazifesini kemali bitarafî ile ifa ettiği kanaati bendenizde mevcuttur.

REFİK B. (Konya) — Bendeniz iştirak etmiyorum.

AKÇURAOĞLU YUSUF B. (İstanbul) — Bendeniz de listeyi gördüm.

RAUF B. (İstanbul) — Söz söylemek noktai nazarından arkadaşlarımızın da söz söylemek hakları hiç şüphe yok ki, en yüksek bir haklarıdır, onun için müsaade buyrulursa.

REİS — Müsterih olunuz efendim bitaraf olmıyan Reis, Makamı Riyasette bulunmaz, derakap istifasını takdim eder. (Her vakit böyle oluyor sesleri) Hayır hiçbir vakitte böyle olmamıştır efendim.

RAUF B. (İstanbul) — Reis Beyefendi, müsaade buyrulursa ilmi, mantıkî ve daha kuvvetli mütalâlarıyla vaziyeti daha ziyade tenvir etmek mevkiinde bulunan arkadaşlarıma mevkiimi terk edeyim. Onlar söylesinler bana sıra gelince badehu ben de söylerim efendim. (Hayır kemali gevkle dinliyeceğiz sesleri)

VEHBİ B. (Karesi) — Efendim Meclisi Âliden çıkacak kanunlar arasında şurada bundan hemen on gün evvel kabul ettiğimiz bir madde kanuniyeyi okuyacağım : «Elvevm tahsilde bulunan ve 1339 senesinden itibaren Tıp Fakültesine dâhil edecek olan efendilerden Hükümetin lüzum göstereceği mahallerde bir sene hizmet edeceklerini taahhüdedenlerin meccani ve leylî ikmalî tahsilleri masrafı hükümetçe deruhde olunur» Eski kanun askerî tıbbiyesinden on beş sene müddetle mükellef tutulmuş. Biz ise şimdi onları daha ziyade mükellef etmek istiyoruz ve hakkı istifalarını ellerinden alıyoruz. Aynı şerait tahsilde bulunan ve fedakârlıkla yetistirdiğimiz memleketin evlâtlarına da diyoruz ki size de başka şerait koyacağız.

Dr. MUSTAFA B. (Çorum) — Hayır, hayır.

VEHBİ B. (Devamla) — Doktorsunuz, fakat yine asıbisiniz.

ZEKİ B. (Gümüşane) — Tedaviye muhtaç. (Hândeler)

VEHBİ B. (Devamla) — Müsaade buyrunuz efendim asker zaten Hükümet'in iste-